

VARIAE LECTIONES

CODICUM MSS. BIBLIOTHECÆ REGIÆ

NUMERO VIGINTI

Ad quos fuit collatus sermo S. Basilii *De legendis gentilium libris* (a)

NOTITIA CODICUM

- A, n. 476, sæculi XII.
 B, n. 480, sæculi XI, in quo non semel occurit r paragogicum positum ante litteram consonantem.
 C, n. 481, sæculi XII. Desunt duæ vel tres paginae, ab ἐκείνος εἰδείξεν (col. 573 D) usque ad τουτί μὲν γάρ (col. 576 D 2).
 D, n. 482, sæculi XI. Desiderantur paginae nonnullæ a verbis τὴν σπάρτον (col. 569 D 7) usque ad τῆς ἀδικίας ὄρος (col. 576 A 10). Desinit mutilus Ἀτμούς γε, col. 584 A 9.
 E, n. 487, sæculi XII.
 F, n. 488, ejusdem sæculi.
 G, n. 497, sæculi X, scriptus manu Nicetæ, Græci nauarchæ, dum in Africa captivus teneretur. Hujus Nicetæ res gestas narravit Leo Diaconus in *Historia* sua, quam Græce et Latine publici juris fecit D. Hase. Nicetas in bdllando dux infelix fuit, sed in describendis libris infelicior, quod ex variis lectionibus patebit.
 H, n. 498, sæculi X.
 I, n. 500, sæculi XI. Codex optimæ notæ, in fine mutilus a verbis θηρίων ὁπότε (col. 588 A 9) usque ad orationis finem. Iota ut vocant subscripta verbis juxtaponuntur, ut in inscriptionibus; in mss. jam recensitis utrobique desunt.

- K, n. 860, sæculi XIV, ab indocto scriba exaratus. Mendis scatet; scribitur verbi gratia, οὐ καὶ πίσταμε pro οὐκ ἐπισταμαι, etc.
 L, n. 912, sæculi XII. Iota subscribuntur.
 M, n. 962, sæculi XIV.
 N, n. 963, sæculi XV.
 O, n. 1310, ejusdem sæculi.
 P, n. 1773, sæculi XV. i et v puncta duo præferunt quoties in compositione diphthongi non adhibentur. Hoc item nonnunquam videre est in antiquioribus mss., sed non ex instituto ut ibi; nulla vel pauca iota subscribuntur.
 R, n. 2755, sæculi XV.
 S, n. 2998, sæculi XIV. Ultimis plagulis codicis, quæ nonnihil laceræ sunt, continetur oratio nostra.
 T, n. 3021, sæculi XVI, ab homine Italico, ut videtur, scriptus; legitur enim in fine: DIVO GENIO L. T.
 U, n. 3044, ejusdem sæculi.
 V, n. 230. Duabus partibus constat: prior est sæculi noni; altera centum et amplius annis recentior. Fuit bibliothecæ S. Germani a Pratis quam post abrogatum monachale institutum bibliotheca Regia recepit, ubi exstat seorsim disposita servatis veteribus librorum numeris.

VARIAE LECTIONES

- Col. 564 C. In titulo plures mss. habent ὁμιλία. R λόγος plurimi utrumque omittunt. Expungenda videtur vocula τούς. spectat enim sermo non ad juvenes in genere, sed ad quosdam juvenes, S. Basilii consobrinos, ut ex ejus exordio patet. Ejusdem argumenti carmen iambicum legitur inter Carmina S. Gregorii Nazianzeni, Seleuco juveni inscriptum, quod S. Gregorio quidam, alii S. Amphilochio, ipsius amico, vindicant.
 Col. 564 C 3. Inter mss. antiquissimos quinque vel sex, συμβουλευσαι et συνοίσειν,
 Ibid. 8. κατ' ἄμφω PT
 Ibid. 10. ὁδοῦ quindecim mss.; ὁδῶν LNRT; ὁδῶν cum o superscripto P; in marg.: γρ. ὁδῶν U. in L ὁδῶν est secundæ manus.
 Ibid. 12. ὑμῖν ὑπάρχω ὥστε P.
 Ibid. 14. ὑμᾶς τε FLNORTU; ὑμᾶς τε νόμιζειν. ω supra εν scripto, P.
 Ibid. 14. εἰ μή τι ἄρα τῆς ἀληθείας μὴ ἀμαρτάνω μὴ ποθεῖν G; sed superscribitur lectio vulgata.
 Ibid. 15. γνώμης ποθεῖν, omisso μή B; πρὸς με, ἐμέ supra με scripto G.
 Ibid. D. δέχεσθε O; ἂν (εἰ scriptum bonum supra ἂν) δέχεσθαι G.
 Col. 565 A 2. εἰ δὲ μή γε ἐγὼ G.

- Ibid. οὐδ' ἂν εἶποιμι R.
 Ibid. 5. συνορῶντα GH; τὰ δέοντα ἐξευρόντα PZ.
 Ibid. 10. εἰς διδασκάλου H, ἐς διδασκάλου P.
 Ibid. 13. ἐφευρηκέναι I; τοῦτο μὲν γάρ αὐτό G. Mox mss. quinque συμβουλευσάν.
 Ibid. 14. δεῖν ἄπαξ L. Quidam mss. εἰσάπαξ uno tenore.
 Ibid. B. πλοῖα C, ἡμῶν CM.
 Col. 565 B 2. sex mss. συνέπεσθαι cum σ.
 Ibid. 3. παρ' ἑαυτῶ δεχομένους G.
 Ibid. 4. τίνα γούν N.
 Ibid. 6. σὺ δὲν εἶναι παντάπασι C; εἶναι χρηστόν π. S.
 Ibid. ἀνθρώπινον τοῦτον βίον INRU.
 Ibid. 8. νομιζομεν ὁ τῶν σ. D; τὴν συντέλειαν ἡμῶν μέχρι G.
 Ibid. 9. οὐκοῦν, οὐ G; οὐκοῦν, οὐ H; οὐκοῦν πρ. V.
 Ibid. 11. πάντων τιμᾶς B; τὰς πάντων E; τὰς παρ' ἀνθρώπων τιμᾶς G.
 Ibid. 13. μέγα ἄλλ' οὐδέ G. μέγα ἄλλ' ἐπὶ μακρότερον N.
 Ibid. 14. ἐπὶ μακροτέραις V; προίσιμεν EFGV.
 Ibid. C. κατασκευῆν AG.
 Ibid. 3. τὰ δ' οὐκ mss. quatuordecim.

(a) Ex ejusdem sermonis editione Parisiis anno 1819 data, curante C. A. F. FRÉMON, in Facultate Parisiensi humaniorum litterarum professore.

Ibid. 4. τίς δὲ οὗτος D; τίς δὲ οὗτος IM; οὗν ὁ βίος E.

Ibid. 5. βιωσώμεθα F.

Ibid. 6. καθ' ἡμᾶς DR.

Ibid. 7. ἀκροατῶν γενέσθαι O, suprascriptum ἀκούσαι.

Ibid. 10. εἰς ἐν ἀθρούσας μακαριότητα G; Sed supra ἐν scriptum μίαν, εἰ εὐδαιμονίαν supra μακαριότητά. μέρει τῶ μεγέθει τῶν ἀγαθῶν GH.

Ibid. 13. ἀφίστηκεν G, suprascriptum ὅτι.

Ibid. 14. τῶν ἀληθινῶν G.

Col. 565 D. χρήσομαι BG; τῶ παραδείγματι EFGHILM.

Ibid. D 1. τοῦ σώματος G; τοσούτω plerique mss.; τῶν ἐκατέρων βίων G.

Ibid. 4. ἡμᾶς δογματῶν ἐκπαιδεύοντες GH; ἕως μὲν οὖν ὑπό S.

Ibid. D 8. mss. novem προγυμναζόμεθα, ο brevī.

Col. 568 A. ὀρχήσει H; στησάμενοι G., sed supra στη scriptum κτη.

Ibid. A 2. παιδείας EFGOV; παδίας AB.

Ibid. 5. ὑπὲρ οὗ ποιητέον E; ἐπὶ τὴν παρούσαν παρασκευὴν S.

Ibid. 8. μέλλοι NRU.

Ibid. 12. ἂν τε ἕτερόν τι εἴη G; τὸν δὲ καὶ K.

Ibid. 13. ἡμῖν ἅπαντα τὸν χρόνον ἢ τοῦ GH; καὶ ὑμεῖς... ὑμῖν O.

Ibid. B. ἐπακουσόμεθα LT, ο brevī, sed ω superscriptum; ἐπακουσώμεθα FHKS.

Ibid. B 3. οὗν ἔστι cum acuto in ε PTU; καὶ οἰκειότης KNPRTU.

Ibid. 4. προὔργου ἂν ὑμῖν N. Editiones quaedam προὔργον contra mss. omnes.

Ibid. 7. μικρόν N; τίνι δὲ οὖν G, sed superscriptum μέντοι.

Ibid. 9. ἂν τύχης G.

Ibid. 10. τὸ, καρπῶ βρύειν ὡραῖω LRSU; cæteri τῶ καρπῶ β, ὦ.

Ibid. 12. ψυχῆς CGLM.

Col. 568, B 14. οἰά τινα G.

Ibid. 15. λέγεται τοι καὶ novem mss.; λέγεται μεντοι καὶ G; Μωσῆς ABF; Μωσῆς C.

Ibid. C 1. πάνυ οὗ μέγιστον ἔστιν ἐπὶ σοφίας π. π. ἄ. περισσάμενος G. οὗ alia manu suprascriptum; ἔστι in margine.

Ibid, παρ' ἅπασιν M.

Ibid. 3. E om. τὴν διάνοιαν.

Ibid. 4. καὶ τοῖς κάτω M.

Ibid. 5 Δανιὴλ, ὃν ἐπὶ B. φ. G.

Ibid. 7. μὲν οὖν οὐκ S.

Ibid. 9. ἡμῖν suprascripto ὕ L.

Ibid. 11. ἀρξομαι B.

Ibid. Codices undecim omittunt κατὰ τοὺς λόγους.

Ibid. 14. ἡμῖν T.

Ibid. D 2. ἔλθωσι τῇ μιμήσει ταύτη CDEI; ἔλθωσι τῇ μιμήσει, ταύτη M; ἔλθωσι, τῇ μιμήσει ταῦτα OV; ἔλθωσι τῇ μιμήσει, ταῦτα ABFGHS; ἔλθωσι, τὴν μιμησιν ταύτην KLNPRU. Prætulī ἔλθωσι τῇ μιμήσει, ταῦτα, juxta codices octo, inter quos sex antiquissimi, hanc lectionem tuentibus etiam aliis mss. qui τῇ μιμήσει, ταύτη legunt. ἐπελθεῖν τῇ μιμήσει = μιμεῖσθαι, rei alicujus imaginem referre, infra col. 669 A 6. Garnerius, ἔλθωσι, τὴν μιμησιν ταύτην, cum mss. sex, sed ex recentioribus. Sturzius, τῇ μιμήσει ταύτη, eodem modo.

Ibid. D 3. ἐπιπλασσομένους HG; in G. φρ scriptum supra πλ.

Ibid. 4. ἐκεῖνοι πρὸς τὰ O; ἐκεῖνοι ἐπὶ τῶν συρρήνων τὰ μέλη N; ἐπὶ additum non eodem atramento.

Ibid. 5. B. om. τῶν λόγων.

Col. 569 A 3. τινὰ λάθωμεν ABCLS; τι λάθωμεν

G; να suprascriptum inter τι et λάθωμεν.

Ibid. 5. ἐπαινεσώμεθα PT.

Ibid. 7. πλήθει G; ουση suprascriptum.

Ibid. 9. περὶ Θεοῦ τι H.

Ibid. 10. καὶ οὐδὲ τούτων ὁμοουσύντων ἀλλήλοις GH; οὐδ' ὁμοουσύντων ἀλλήλοις D. In I ἀλλήλοις expunctum est.

Ibid. 12. γονεῦσι πρὸς EFV; γονεῖς ABCG.

Ibid. B. αὐτοὶ δὲ λέγουσι G; ὑπάτου δὲ ὡς αὐτοί M.

Ibid. 2 καὶ B; 2 mss. unanimi consensu; editi ante Garnerium, 2.

Ibid. B 2. καταλείψωμεν codices novem.

Ibid. 6. ταῦτα δὲ ταῦτα mss. quatuordecim; ταῦτα δὲ ταῦτα NPT; ταῦτά ταῦτα M; τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα GH; περι γραφῶν M,

Ibid. 7. μάλιστα οταν mss. nonnulli.

Ibid. 8. λογοποιούσι G.

Ibid. 9. μιμησώμεθα B.

Ibid. 10. οὐτε ἐν B.

Ibid. 11. ὑμῖν N.

Ibid. ὁδὸν omittit R; καὶ ἀληθινῆς DI.

Ibid. C. ἀποδεχόμεθα mss. sex; ἀποδεξόμεθα (ξ secunda manu) I; ἀποδεξόμεθα L, ω supra ο positum; ἀποδεξόμεθα GKV.

Ibid. ἐν οἷς ἡ ἀρετὴν G; ἀρετὴν ἐτίμησαν ἡ κακίαν δ RTU; ἡ κακίαν δ. MNOP; ἡ πονηρίαν cum κακι seperscripto. Nota lectionem κακίαν pro πονηρίαν esse non nisi codicum recentiorum.

Ibid. C 2. ἀνθων ABCF, ut in S prima manu. λοιποῖς ἀχρεῖα ἔστιν ἡ ἀπόλαυσις G; at in marg. lectio vulgata. Mss. omnes, τοῖς μὲν λοιποῖς; editor tamen Lipsiensis et Sturzius ἀνθρώποις receperunt.

Ibid. 3. εὐωδίας καὶ τῆς E.

Ibid. 4. μελίσσαις M, δε ἄρα EM, ἄρα G.

Ibid. ἐξ αὐτῶν CMO; παρ' αὐτῶν R.

Ibid. 8. τὸν λόγον H; ἡμῖν DI.

Ibid. 9. οὐθ' ἅπασι R; ἀνθεσιν ἰσῶς ἐπ. G.

Ibid. 11. ἐπιπτώσιν ὅλα H; ἐπιπτώσιν G; superscriptum ἐπιπτώσι.

Ibid. ἐξ αὐτῶν T; εἰς τὴν TU.

Ibid. 13. ἐν σῶφρονῶμεν AF; ἵνα σ. B; ἦν σ. G. ἐν supra ἦν scripto; οἰκεῖον καὶ σ. NPTU.

Ibid. 15. ὑπερβησώμεθα LO.

Ibid. D. ῥοδωνίας ABFK; ῥοδωνίας H accentu deleto.

Ibid. D 1. οὕτω καπὶ NPRTU.

Ibid. 2. λόγων omittit C; λόγων τὸ ἡδὺ λαβόντες τὸ βλ. φ. G; sed suprascripta lectio vulgata. φυλαξώμεθα codices undecim; φυλαξόμεθα S, ω supra ο imposito; φυλασώμεθα G; φυλασώμεθα H. S. om. ἐξ ἀρχῆς.

Ibid. 3. περισκοπεῖν DGH; ἐξ ἀρχῆς ἐκάστου M.

Ibid. 4. συναρμόξειν ταῦτα τῶ τ. L.

Ibid. 6. ποτὶ τὰν NPSTU; in T πρὸς supra ποτ. minio scriptum est; σπάρταν N.

Ibid. 7. ἡμῖν ἐπὶ ABCCKLS; δι' ἀρετῆς ἐπὶ τὸν βίον ἡμῖν καθεῖναι EFGHCMOV; δι' ἀρετῆς ἡμῖν ε. τ. β. ἡμῖν κ. L.

Col. 572 A. πολλὰ δέ E; πολλῶ δὲ πλείω F; ἔτε πλείον G.

Ibid. A 3. τὸν λόγον μ. G.

Ibid. 6. ἐγγίνεσθαι M; ἐπειδήπερ P.

Ibid. 7. τῶν τηλικούτων παθήματα δι' ἀπλότητα G; suprascripta lectio vulgata.

Ibid. ἀπλότητα NOSU.

Ibid. 8. εἰς βάθος συνεχόμενα G, suprascriptum ἐνσημαινόμενα.

Ibid. 9. ὑπολαμβάνομεν G, suprascriptum ὑπολάβωμεν; ὑπολάβοιμεν F.

Ibid. 11. πρὸς ἀρετὴν O, ἐπ' supra πρὸς positum;

πρῶτα καὶ NTUS ; πρώτη καὶ M.

Ibid. 12. συγχοῦς F ; πόνων πλήρης R.

Ibid. 13. deest ὁδός in HV.

Ibid. οὐ παντί O ; προσθῆναι G, σ superaddito ut mox in voce προσθῆναι.

Ibid. 15. προσθῆντα ABS ; διὰ τὸ ἄκρον H.

Ibid. B 2. ῥαδία καὶ R.

Ibid. 3. plerique mss. ἄθροον; sed ABGHS ἄθροον. ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἔ. ἔ. μ. γ. δοκεῖν G. Hic locus non-nihil difficultatis habet, cum primo aspectu incertum sit cui ex duabus vocibus ὁδός vel κακία referri debeat relativum ἤν. At Basiliius verbis vox sequentibus, ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς ἔφησεν, innuit se Hesiodi sententiam suam facere. Ex Hesiodo ergo petenda interpretatio dictorum Basilii. En locus ex *Ἔργ.* vers. 285 :

Τὴν μέντοι Κακότητα καὶ Ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
Ῥηιδίως, ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθει ναίει.

*Facile est, etiam turmatim, ad Vitium pervenire,
Via brevis et prope sedes ejus.*

Vocis ναίει, quæ habitare sonat, subjectum sit oportet non ὁδός, via, sed Κακότης Vitium, ens personificatum. Præterea, cum Hesiodus nondum viæ quæ ad Virtutem ducit mentionem fecerit, non hic agitur de utriusque viæ inter sese, nec de Vitii et Virtutis proximitate sed, de Vitii sedis vicinitate, quod ad nos spectat. Imaginem et sensum pessumdedit Ginius sic interpretans: *Facile est accumulare vitia. Juxta sedem eorum est via arcta.* Pro ἄθροον, quod habent omnes editiones Basilii, lego ἄθροον, juxta codices mss. quinque supradictos. Sensus adverbium postulat quod adverbio Ἰλαδὸν ab Hesiodo adhibito respondeat.

Col. 572 B 5. προτρεπόμενος GK ; παρακαλούμενος M.

Ibid. 7. ταυτὶ διελθεῖν H. διελθεῖν mss., exceptis LNPRT. In margine U : γὰρ διεξέλθειν.

Ibid. 10. εἰς ταῦτα H ; εἰς τοῦτο O ; εἰς τοῦτον IKM ; εἰς τούτους LNPT ; φεροντα τούς MNPT.

Ibid. 11. ἀποδεχόμεθα codices undecim inter quos quinque ex antiquissimis. ἀποδενόμεθα, ω Supra-scriptum L.

Ibid. 13. πᾶσα μὲν ποίησις GFHMOV. Horat. Epist. 2, libri II :

*... quid virtus et quid sapientia possit
Utile proposuit nobis exemplar Ulysses.*

Col. 572 C. ἡχιστά γε E.

Ibid. C 3. περιπεσοντα M ; αἰδέσθαι R ; αἰδέσθαι U, sed in marg. ὁ significatur addendum, αἰδέσθαι πρὸς O. Obsolevit verbum αἰδέσθαι αἰδέσθαι, ut legit ms. unus sæculi xv et scholiastes sæculi xvi, non amplius jam usu venit: non est ergo cur alterum priori præferamus. D. Boissonade tamen αἰδέσθαι reponendum putat. Αἰδέσθαι sensu activo gaudet et reverentiam sibi conciliare significat. Αἰσχύνην ὀφλῆσαι pudere sonat. Ad litteram ergo hic locus: *Tanti abest ut nudus apparens turpe quid agat.* — Τὸν στρατηγὸν τῶν Κεφαλλήνων. Cephalenia insula, Ithacæ vicina, in Ulyssis dominio pars præcipua erat; ideo apud Basilium *dux Cephaleniorum* audit. Agitur hic de Nasicaa, Phæacum regis filia, Cf. *Odyss.* vi, 127.

Ibid. C 4. τοσοῦτον δεῖν S ; φανέντα μόνον, οὐδ' αἰσχύνην GH ; τὴν βασιλίδα φανῆναι μόνον M. Codices novem habent μόνον post ὀφθέντα, in uno tamen punctis notatur delendum.

Ibid. 7. τοσοῦτου ἀξίαν νομισθῆναι τὴν ἀρετὴν GH ; νομισθῆναι τὴν ἀρετὴν E. Phæacibus sedes insula Corcyra fuit, nunc *Corfou*. Voluptatibus deditos testatur eorum rex Alcinoos Ulysses alloquens (*Odyss.* viii, 248).

Δαίει δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε.

*Nulla alia nobis cura quam convivii, musicæ et
[choreis indulgere.]*

Æliano (*Hist. div.* vii, 2) *vita Phæaciana* vita mollis et effeminata. Horatius, cum Baias inter et Gabios ubi sedem faceret, dubius esset, ad Valam scribit (*Epist.* xv, lib. i) ut sibi renuntiet :

*Tractus uter plures lepores, uter educet apros :
Ultra magis pisces et echinos æquora celent,
Pinguis ut inde domum possim Phæacque reverti.*

Ibid. 8. εἰς ἐκεῖνον EGHLS.

Ibid. 10. τότε εἶναι R ; ἄλλο τι εὔξασθαι M.

Ibid. 13. βοῶντα τὸν Ὀμηρον E.

Ibid. 14. ἡμῖν R.

Ibid. D. γυμνὸν ὀφθέντα τ. GHLS.

Ibid. ἀποδείξαι M.

Ibid. D. 2. τὰ μὲν γάρ.

Ibid. 4. codices decem, inter quos octo ex antiquioribus, οὔτινος οὖν legunt se junctim.

Ibid. 7. ὅθεν καὶ R.

Col. 573 A. Mss., præter ABCEFHLS, τό om. post εἰπεῖν ; In I inter εἰπεῖν et ἀλλ' litteræ duæ in rasura ; ἀλλ' omittunt ABCF. Versus hic citati inveniuntur in *Analectis Brunckii*, t. I, p. 70, n. 14.

Ibid. A 3, ἀεὶ codices novem ; ἀεὶ AB ; in margine A βίαιον indicatur pro ἐμπεδον legendum, et ἀκούσαι pro ἀεὶ.

Ibid. 4. ἀνθρώποις ἄλλωτε R.

Ibid. 5. τὰ Θεόγνιδος ἔχει C. Vide Theognim in *Gnomicis Brunckii*. Megarensis fuit Theognis et floruit circa quinquagesimam nonam olympiadem, quingentis quadraginta annis ante Christum natum.

Ibid. 6. οὔτινα δαὶ καὶ N ; ὅν τινα δὲ ἀνθρώποις φησὶ τὸ τ. G

Ibid. 7. ἄλλωτε μηδέν HNRSU.

Ibid. 8. ὁ Κίος HR ; ὁ Κίος KLU ; ὁ Χίος IO ; sed scriptum x supra χ in I, et Κεῖος in marg. O. Κίος A ; σοφιστὴς Πρόδικος quidam mss., quatuordecim Πρόδικος omittunt, unius tamen margini minio rescriptum est. In K amanuensis Κίος pro nomine proprio habuit, nam illud ad oram libri rescripsit, ut rescribere mos est auctorum nomina in textu laudatorum. Claudius de Pontoux, vetus interpres Gallicus anni 1361, Κεῖος item nomen proprium credidit ; interpretatur enim : *Ceus sophiste*. Prodicus Ceus vixit tempore Democriti, Empedoclis et Hippocratis, corrente olympiade octogesima sexta, anni 432 ante Christum natum (Cyrill. Alex. *Contra Julian.* I, 1.).

Ibid. 11. ὁ δὲ καὶ E, sed primitus scriptum fuerat ω cum accentu circumflexo.

Ibid. 13. τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς διανοίας G.

Ibid. B. 3. τράποιτο PT ; τραπῆναι τὴν ὁδὸν G ; prima manu ὁδὸν ; πηται scriptum supra πῆναι et τῶν supra τὴν. Scholium in A et B ad κομματικῆς, ἰλαρότητος, et in U, ἀντὶ τῆς ἰλαρότητος ἐπιμελείας. K in textu, ὑπὸ ἀντὶ ἰλαρότητος κομματικῆς.

Ibid. 9. KPS, ἐξηρητημένον, et sic fortasse legendum, ταῦτά τε γοῦν N.

Ibid. 10. ἐτι πλείον G ; ὑποσχουμένην V.

Ibid. 11. Ἰσακλέα μεθ' ἑαυτὴν N ; τὴν δὲ δευτέραν T

Ibid. 12. κατεστηκέναι G ; sed legitur ; σκλ supra στ ; αὐχμῶν S.

Ibid. 14. γὰρ ἀνειμένον R ; οὐδὲν ἠδύ EL.

Ibid. C. διὰ πασῆς τε γῆς καὶ θ. S ; θαλάττης H,

Ibid. C 2. ὡς ἐκεῖνου λόγος V ; ἥπερ δὲ οὖν καὶ HS ; εἶπερ οὖν καὶ G.

Ibid. 3. συνέπεσθαι BGH.

Ibid. 4. ὦν λόγος τις O.

Ibid. ἢ μικρόν ἢ μείζω H ; ἢ μικρὸς ἢ μείζων GNPRTU.

Ibid. 5. ἑαυτῶν γράμμασιν F.

Ibid. 6. πιστευτέον ABCGS.

Ibid. 11. τοιοῦτον plerique mss. ; τοιοῦτο EHMNS.

Ibid. 12. θαυμαστον K. οὐ supra ὄν.

Ibid. καλλους H ; ὁ δὲ mss. omnes, exceptis AH qui ὁ δε habent sine accentu ; αὐτός τις εἶη GH.

Ibid. D. 2. ἀποτειναι NPRTU.

Ibid. 3. τὸ ἡδὺ ὑπὲρ τῶς σ. G, προς supra ὑπερ.

Col. 575 A. οὔτε μὲν οὖν HI.

Ibid. A. 2. τοπαράπαν LR uno tenore.

Ibid. 5. διαστασιάζει R.

Ibid. 7. ἡ γλώττα ὁμώμοκεν H ; ἡδ' ἡ φρήν F. Hæc verba leguntur in Euripidis *Hippolyto*, v. 618, ed. Schæf. in-18. Cicero lib. in *Offic.* ea sic interpretatur :

Juravi lingua, mentem injuratam gero.

Ibid. 10. τῷ Πλατωνί.

Ibid. 13. ἀποδεχόμεθα codices tredecim ; ἀποδεξόμεθα G ; ἐπεὶ δὲ καὶ codices novem, inter quos septem ex antiquioribus.

Ibid. 15. διασώζονται D ; ἡ ποιητῶν καὶ συγγραφέων G.

Ibid. B. ἀπολειπόμεθα U ; ἐλοιδορεῖτο τις τὸν Περικλέα, ὁ δὲ οὐ προσείχε G ; sed in marg. lectio vulgata.

Ibid. B 4. διήρκεσαν FHU ; deficit hic C ; apud C locus est in rasura ; reliqui numero quindecim, διήρκεσαν.

Ibid. ἀφειδῶς ἐλαύνων G ; sed suprascriptur lectio vulgata πλύνων.

Ibid. B 5. μέλλων AFK ; μέλλον CD ; μέλλον P, ω in ο ; μέλον EGHVS ; εἰαυτῷ S.

Ibid. 7. διαφθείροι PT ; διαφθείρει K ; διαφθείρη IN ; sed tres litteræ ειρ rasuræ superscribuntur in I et nullum accentus vestigium supra η. διαφθειρή U, α scripto supra diphthongum ει ; διαφθάρη AR.

Ibid. 8. πάλιν τις R. cf. Plutarchum *De amore fraterno* ; Greg. Nazianz. in carmine *De ira*. Hæc Socrati tribuit Stobæus (LXXXII). Euclides Megarensis, alius ab Euclide mathematico, Alexandrino, centum et amplius annis juniore, fuit ex Socratis discipulis. Ejus vitam scripsit Diogenes Laertius (lib. II).

Ibid. 10. ἰλεων γενέσθαι, αὐτὸν G ; sed supra legitur ἰλεώσασθαι αὐτὸν ; H, ἰλεως ἐσεσθαι αὐτῷ, et fortasse ea est vera lectio. Plerique mss, ἰλεώσασθαι ; NPT, ἰλεώσεσθαι, rectius.

Ibid. 12. τοιοῦτῶν παραδειγμάτων MO, omisso τι

Ibid. 13. οὐπω κατεχομένου G, ἡδὴ supra οὐπω.

Ibid. 14. τῇ τραγωδίᾳ δὲ οὐ πίστεον G, γὰρ supra δέ.

Ibid. C. ἐπὶ ἐχθροῦς ἀνδρας οὐμὸς ὀπλίζει χείρων G ; ἐπὶ ἐχθροῦ M ; χείρα plures mss. χέρα decem, inter quos quatuor ex antiquissimis ; in uno tamen ἐχρα rasuræ superscribitur. Euripidem in *Rheso*, v. 85, ed. Schæf. in-18.

Ibid. C 4. μάλιστα μὲν διανίστασθαι M.

Ibid. 2. χαλινὸν αὐτὸν τ. λ. E.

Ibid. 3. ἐμβαλόντας H ; ἐκβάλλοντας FK ; ἐμβάλλοντα, μὴ εἴν ἐκφέρειν ; manus altera σ supra ἐμβάλλοντα et εσθαι supra ἐκφέρειν addidit.

Ibid. 5. ἐπανάγωμεν HLMOPTV ; δὴ PT.

Ibid. 6. ὑποδείγματα A : παραδείγματα G ; ὑπὸ supra παρα.

Ibid. 7. αὐτὸ πρόσωπον R.

Ibid. 9. τῷ παύοντι τῆς ὀργῆς G. παραινῶντι supra παύοντι.

Ibid. ἐμφορηθῆναι D ; ἐξοιδάινειν (δειν supra δαίνειν, αὐτῷ καὶ ὑπουλον ἡδὴ τὸ πρόσωπον εἶναι ὑπὸ τ. πλ. ἄς ἐλαβεν G ; εἶναι ὑπὸ τ. πλ. ἄς ἐλαβεν H ; εἶναι ἄς ἐλαβεν L.

Ibid. 12. ἐποίησε G ; suprascriptum ποιῆσαι.

Ibid. 13 ἐν ἀνδριάντι H.

Ibid. 14. ὁ δεινὰ ἐποίησε DG ; at in G, lectio vul-

gata rescripta est (Vide supra. col. 1816, Ducæi notam in hunc locum). Καὶ τοσοῦτου codices quatuordecim, antiquiores etiam ; quæ lectio non nisi deleto καὶ admittenda ; reliqui mss. τοσοῦτον habent, et sic legendum.

Ibid. ἀπαύνασθαι G ; ταῦτα δὲ σχ., cum duobus punctis supra δέ in G ; BV ταῦτόν cum apostrophe et spiritu.

Ibid. D. πολλοῦ ἀξία G ; ἀξιον suprascriptur,

Ibid. D 4. τοῖς τῆλικούτοις BDH ; τουτεὶ D ; τοῦτο G ; τουτί suprascripto.

Ibid. 3. τύπτουτί σε GI ; at in I σε duobus punctis notatur.

Ibid. 4. Omnes mss. nitide τοσοῦτου. Supra col. 572 C 4. eadem loquendi ratione usus est Basilus. Sturzius τοσοῦτον, ex quo non nisi καὶ anteposito sensus elicitur, ut supra C. 14.

Ibid. 5. ἀμύνασθαι F ; ἀπαύνασθαι ABCNRU ; ἐπαύνασθαι PT ; τὸ δὲ Περικλεοῦς F.

Ibid. ἡ τὸ τοῦ E. G ; ἡ τοῦ E. BM. PR ; Εὐκλείδους HO ; Εὐκλείδους G ; ὑπουένειν τοὺς διωκοντας R.

Col. 577 A 2. Verba καὶ τῷ τοῖς ἐχθροῖς εὔχεσθαι desunt in V ; τὰγαθὰ ἀλλὰ μὴ ἐπαρᾶσθαι omittit B ; τὰ ἀγαθὰ mss. decem ; τὰγαθὰ reliqui omnes, excepto B hic deficiente ; in I tamen prima manu τὰ ἀγαθὰ.

Ibid. A. 3. καταρᾶσθαι G, suprascripto ἐπαρᾶσθαι.

Ibid. 5. οὐκ εἶτι ἂν H ; διαπιστεύσειεν R ; διαπιστήσοι D, ut in I prima manu.

Ibid. 7. κάλλος ἔχειν DH ; in I scribebatur ἔχειν prima manu.

Ibid. 9. κρίναι G, suprascriptum κρίνων. τοὺς ἀνδρας ἐλόντας codices 16 ; τοὺς ἀνδρας ἐλόντα H ; τὸν τοὺς ἀνδρας ἐλόντα S ; τὸν ἀνδρας ἐλόντα A. Quæ ultima lectio lectioni editorum et reliquorum mss. præstat ; hanc jam ex conjectura mihi suggesserat D. Boissonade ante mss. a me collatos ὑπὸ γυναικῶν CEKLMV.

Ibid. 13. ἀφείται II ; ἀφείται OV. De Clinia Pythagoræ discipulo Diodor, Sicul., *Excerpt. de vitiis et virtutibus*, t. II, p. 554.

Ibid. 14. μετὰ τῶν H. E.

Ibid. 15. συνενεχθῆναι G, suprascripto συμβῆναι.

Ibid. B. μιμησαμένοις IK ; in I ις secunda manu et rasuræ suprascriptum ; μιμησαμένους ACE.

Ibid. ὁ ἰκεῖνος ἐποίησεν R.

Ibid. B 2. ἀπήτησεν μ. FG ; ἀπαίτησεν μ. A.

Ibid. 3. ἐμοὶ δοκεῖ ABCGS.

Ibid. 5. mss. omnes πάλιν γάρ. Cur editi γάρ omiserint non videmus.

Ibid. 6. ὑμῖν S.

Ibid. 8 τὴν ψυχὴν ἡμῖν P.

Ibid. 9. χειμάρου παρασύρουτος ABCDCHPST.

Ibid. 10. τὸ προστυγγάνον AFGHLON ; προστυγγάνων D ; ἐμαθέσθαι K.

Ibid. 11. τίνα λόβον ἔχει R.

Ibid. 12. ἀφιέναι AMP ; ἐφῖναι G ; ἐφιέναι suprascriptur.

Ibid. C 3. οὐδὲ γὰρ δὴ R.

Ibid. χειρωνακτῶν ἔστι, cum acuto supra ε, C MOS ; ἔστι πέρας codices decem, plerique recentiores ; at in I inter ἔστι et πέρας vox erasa est.

Ibid. 7. παντάπασι deest preterquam in ABCEG HLS.

Ibid. μέλλοντα, οὕτω γὰρ ἂν G, ἡ οὕτως supra οὕτω γάρ ; εἴημεν ἂν G ; ἀτέχνως BC.

Ibid. 9. οὐδενὸς ἡμῶν νοῦ M.

Ibid. ἐπὶ τῶν οἰάκων τοῦ βίου καθεζομένου, εἰκὴ κατὰ τὰς πράξεις G ; scriptum τῆς ψυχῆς supra τῶν οἰάκων et τὸν βίου supra τὰς πράξεις ; εἰκὴ κατὰ τὰς πράξεις ἄνω D ; κάτω φερόμενοι FN.

Ibid. 11. γυμναστικοῖς ἀγῶσιν G ; βούλη ABG ; βούλει τοῖς μουσικοῖς CNOPTU ; καὶ ἐν τοῖς τῆς μου-

σικαῖς G.

Ibid. 13. mss. quidam προκεινται habent post στέφανοι; sed deest in aliis quatuordecim. inter quos sex ex antiquioribus. ὦν καὶ αἱ στ. προκείνται G; περ supra καί.

Ibid. D. οὐκ οὖν E.

Ibid. D. 1. τοῦ Ὀλυμπιακοῦ G; supra rescriptum Ὀλυμπιάσι.

Ibid. 3. ἐκρατύνετο GH; in G ἐκράτυνε supra-scriptum.

Ibid. ἀληλιμμένης DEILMNOSV; ἀληλιμένης F; ἀλειμαμένης H. Cf. Pausaniam *Eliac.* vi, 14.

Ibid. 6. ἄπαξ ἄπλῶς se junctim ADKPT.

Ibid. 7. Μαρσίου KM; Μυρσίου A.

Col. 580 A. περιεργάζοντο ABGV; κρούσματα FV.

Ibid. A 2. οὐ ταχύ γ' ἄν P; σχολῆ γ' ἄν στ.; at σχολῆ in T est rasuræ suprascriptum; ταχύ γὰρ στ E.

Ibid. 3. διέφυγον ἄν τὸ H.

Ibid. 4. ὁ Τιμόθεος. Timotheus Milesius, musicus et poeta dithyrambicus, circa nonagesimam quintam olympiadem floruit, annis 396 ante Christum natum (Diodor. Sicul., I, xiv, t. l. p. 679).

Ibid. 5. οὐδὲ γὰρ ἄν R.

Ibid. 6. ὅς γε τ. F; τοσοῦτω T; τοσοῦτο NRSV; Reliqui τοσοῦτον.

Ibid. 8. διεγείρεν G.

Ibid. 9. ἐκμαλάττειν H.

Ibid. 11. ταῦτα τοι καὶ Η. E. regione vocis Φρύγιον in I ad marginem legitur, ἐναγώνιον; et in H in textu, καὶ τὸ ἐναγώνιον Ἀλεξάνδρου ποτε το Φρύγιον.

Ibid. ἐπαυλήσαντι D.

Ibid. 13. ἐπαγαγεῖν αὖθις R; ἐπανάγειν S.

Ibid. 15. ἐν τῇ μουσικῇ GH.

Ibid. B. κτήσιν omittit E; παρέρχεται M.

Ibid. B 1. ἐπέιδῃ δέ AGR.

Ibid. 2. καὶ πολλά μὲν.

Ibid. 4 ἐπαιδοτρίβου FHM; ἐν παιδοτρίβῳ P.

Ibid. C 2. ὑπάρξει νόμιζει G; sed punctis notatur νόμιζει.

Ibid. 3. τῷ βίῳ ἢ καὶ Σαρδανάπαλος... ἢ καὶ ὁ μ. G; Σαρδαναπαλλος EBV.

Ibid. 5. μαραγρίτης AB. Clemens Alexandrinus versus Homeri citat quos hic innuit Basilus: ii sunt:

Τὸν δ' οὐτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὐτ' ἄροτῆρα.

Οὐτ' ἄλλως τι σοφὸν πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Hunc dii nec hortorum nec agricultorem fecerunt;

Nulli arti, nulli labori deditus fuit.

Plato *Margiten* Homero tribuit (*Alcib.* II, p. 147 ed. Serrar.); Homero etiam Aristoteles, nec subdubitans ut Basilus, vindicat (*Poet.*, c. 4). Ibidem ait Aristoteles *Margiten* poema satyricum quoddam fuisse comicum modum referens ut *Itias* tragicum. *Margites* nomine designatos homines stultos et stupidos docet Lucianus (*Hermot.*, t. I. p. 545; *Philopseud.*, t. II. p. 465, ed. Salmur.). Demosthenes cum plebes contra Alexandrum concitaret, eum *pueri* et *Margites* appellatione dehonore stare solitus erat.

Ibid. εἰ βούλη G; οὐτε ἄροτῆρα DHK.

Ibid. 6. οὐτ' ἄλλο τι ER; οὐτε ἄλλω τινί D; unus F, ἐπιτηδεῖων; Reliqui nitide ἐπιτήθειον, quod vera est lectio.

Ibid. 8. ἀλλὰ μὴν ἀληθῆς G; λόγος ἦν H.

Ibid. 9. ἐσθλὸν ἐμμεῖναι ABCG.

Ibid. 12. οὐδὲ εἶναι H.

Ibid. D. τιμωρίαν G, σ supra ν.

Ibid. D 3. τοῖς γε νόον ἔχουσι OS.

Ibid. 5. omnes mss. δικαιοτηρίαις; at in margine N et U: γρ. δικαστηρίαις.

Ibid. 8. παραίτησις πολλαπλασιῶ Η; παραίτησις οὐ τὸ μὴ οὐχί N; παραίτησις μὴ οὐχί G, τὸ supra μὴ; τοῦ μὴ οὐχί DR; τὸ μὴ οὐ S; πολλαπλα

σίαις GS.

Ibid. 9. τὶ γοῦν ποιοῦμεν D.

Col. 581 A. τῆς ἐπιμέλειαν E.

Ibid. A 2. ἄγοντας codices decem; in G supra-scriptum legitur ἔχοντες; A, ἔχοντες; ἄγονταις K; ἄγοντες BCFHNV; Deficit D; οὐ δὲ γοῦν N.

Ibid. 4. δουλευτέον ἡμῖν G.

Ibid. 6. τῆς πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίας AHV.

Ibid. 9. τὰ ἀναγκαῖα χαρίζομένους RU; τὰ ἤδη στα προστήκεν ὡς BCFHS.

Ibid. 11. ἐππινουῦντες R.

Ibid. 12. θάλατταν ANPR.

Ibid. χαλεπῆ δεσποίνῃ NPRT; χαλεπῶ δεσπότη U. suprascriptum χαλεπῆ δεσποίνῃ; ἐπάγοντες M.

Ibid. 15. εἰς πῦρ ξαίνω φέροντες ὕδωρ καὶ εἰς τ. B.

Ibid. B 1. εἰς τὸν τετριμμένον G; εἰς τετριμμένον ABFH; εἰς τετριμμένον. PV.

Ibid. B 4. ἡ ἀδοκούντων V.

Ibid. 9. ἱματίων mss. 16; at in uno, G videlicet, puncto notatum est ω, abrasus accentus acutus litteræ ι et repositus supra α; in altero, A scilicet, ἱμάτιον videtur primitus scriptum fuisse. Φορεῖν NPRTU; φορεῖν G, ε supra ο posito.

Ibid. ἕως μηδέν mss. 18; in uno, I scilicet, inter ἕως et μηδέν rasura exstat, puto voculae ἄν, quam habent D et H, quamque Garnerium secutus recepi: ἐνδέει M; ἐνδέει NPT; ἐνδέει U, η supra οι rescripto; ἐνδέη ABFH; ἐνδέη reliqui undecim.

Ibid. 12 περισσοτερον E; περιττότερα DI.

Ibid. 14. τῷ γε ἀληθῶς IS; at in I duæ litteræ erasæ sunt inter τῷγε et ἀληθῶς; reliqui octodecim, τῷγε ὡς ἀληθῶς, quod primus recepit Garnerius.

Ibid. 15. καλλωπιστῆν φιλοσόματον H

Ibid. C 3. τὸ σῶμα αὐτῷ D; αὐτοῦ τὸ σῶμα G.

Ibid. ἔξει FPT; ἔξει U, οι supra ει rescripto.

Ibid. 5. ἐστὶν ἄνθρωπος NOPT.

Ibid. 6. δεῖται ELMO; at syllaba ται in L secunda manu. παρατοτέρας A; περισσοτέρας DO.

Ibid. 7. ὑμῶν S.

Ibid. 9. καθάρσιος δέ F.

Ibid. 10. καὶ ἡμῖν ἱκανῶς G.

Ibid. 13. τὸ κέντρον S; ἀφιέντων FO.

Ibid. 14. ἐφθαομένην M; τῶν ψυχῶν καταλεῖν PT; at in T υ suprascripum intra α et λ; κατεχειν, supra καταχεῖν G; κατασχειν undecim mss.; κατέχειν CDIKLN, vera lectio.

Ibid. D 1. ἐγγόνα GV; ἐγγόνα πάθη πεφύκασι ἐμποεῖν φασὶ γέ τοι καὶ Πυθαγόραν κωμιασταῖς G; at in marg. lectio vulgata: τοιοῦτοῦδε ABGKSV; τοιοῦδε reliqui quatuordecim

Ibid. D 3. ὑμῖν O.

Ibid. 5. ὁ ποιητῆς τῶν ἀσμάτων τῶν ἱερῶν D.

Ibid. 6. λέγεται καὶ EFH.

Ibid. 7. προστυχόντα S; ἀλλήτην τοῦ κ. K.

Col. 583 A 2. ἐπαυλήσαι φησι ABE; σφίσι τὸν Δωρικὸν τρόπον G; sed suprascriptum φησι τὸ Δωρικόν.

Ibid. 3. οὕτως ὑπὸ τ. μ. ἀναφρονῆσαι R.

Ibid. 4. ἐπανελθεῖν καὶ ὄγε Δαβὶδ ὁ παρ' ἡμῖν, ὁ τῶν ἱερῶν ἀσμάτων μελοποιὸς ψάλλον, ἐκ τῆς μανίας τὸν βασιλεῖα καθίστησιν ἕτεροι δέ G;

Ibid. 7. ἀναπληρῶσαι H.

Ibid. ὡς τῆς K; ἤττον ἡμῖν G.

Ibid. 8. ἢ καὶ R, οὔτινος οὖν disjunctim mss. decem, ex quibus septem inter antiquiores. Τῶν προδήλως αἰσχίστων DHI; προδήλων αἰσχίστων G.

Ibid. 10. μύραις αὐτοῦς F; ἀναχρωνύναι G; at υσθαι rescriptum supra ὑναι ἀπογορευον G, in quo οι et ει sæpe confunduntur cum unum et idem signum ad sinistram vel ad dexteram inclinatum, ον vel ει significet.

Ibid. 12. χοῦναι ἐν ἀφῆ A; ἠδονὰς διώκειν DEFHI,

at in I voces duæ indicantur transponendæ.

Ibid, 13 εἰ καὶ δτι D.

Ibid. 14. τῶν αὐτῶν PT; τὴν θήραν C; ἐσπουδακότας ὡσπερ C.

Ibid. B 1. συννευκότα EHKON; reliqui συννευκότας; atnotandum in I ας secunda manu in ratura scriptum, in L σ litteram additam fuisse et in T alio atramento abrasam.

Ibid. B 2. τῶ γε μὴ R; τῶ μὴ ὡς B.

Ibid. 3. Deest. αὐτοῦ in E; κατορωρύχθαι μελετῶντι O; κατορωρύχθαι S.

Ibid. 4. ὑπηρεσία V; φιλοσοφίας AG; littera σ in G addita est; χρωμένους N; κτωμένους mss. 18. Deficit D. Vide notitiam. Putavit Garnerius in B legendum κτωμένοις: quod autem pro iota habuit, cum sigma ligatur, at in scripturæ compendiis iota numquam cum litteris sequentibus ligatum occurrit.

Ibid. 6. εἰς ἐπιθυμίας αφ. G.

Ibid. 9. χρωμένην αὐτῶ G.

Ibid. 10. περὶ τὰ mss. decem; περὶ μὲν τὰ AG HNPRTU; τὰ ὄργανα μὲν I.

Ibid. 11. ἐνεογούσης G, μένης supra σης.

Ibid. 12. ὑπ' αὐτοῦ P; in U, e regione ἀπ' αὐτοῦ, in marg., γρ. ὑπ' αὐτοῦ. G, θορύβους ἐγειρομένους τῆ ψυχῆ.

Ibid. 13, τῶ λόγῳ G, corr. ισμῶ supra ω.

Ibid. C 1. ἀνέντες B.

Ibid. 3. ἀγασθαι οὐκ ἀγεννῆς καὶ τοῦ Π. HI; verba καὶ τοῦ Πυθαγροῦ μεμόνῆσθαι desunt in V; μέμνησθε BC.

Ibid. 4. καταμαθῶν τινα S; hic deficit D; reliqui octodecim, τινὰ καταμαθῶν.

Ibid. 5. ὦ οὗτος FG; ὦ οὗτος, L, ὦ altera manu; οὕτως mss. 12; οὗτος NPST; παύσει A; in I σεαυτοῦ prima manu.

Ibid. 7. ἐκ τοῦ σώματος PT; τὴν σώματος G; corr. supra ἐκ τοῦ. Hæc narrat Elianus *Hist. div.* ix, 10.

Ibid. 8. χωρίον ἐχέινο τῆς I.

Ibid. 9. ὡς ἐπίτηδες M.

Ibid. 11. περικόπη ANPRST; deficit. D; reliqui tredecim, περικόπητοι, quod admisit Garnerius; in U tamen η scriptum supra οι.

Ibid. D. 1. ὅτι τοίνυν BF.

Ibid. 2. ἀλύσιτελές RU; οὐ λυσιτελές A.

Ibid. 4. εἰ τοῦτό γε EM.

Col. 585 A 2. χρῆσώμεθα A.

Ibid. 3. ἀτιμάσαντες PT.

Ibid. 4. πλὴν εἰ κατὰ NP.

Ibid. ἐν μύθοις C.

Ibid. 5. φέρει K; κατορωρυγμένοις ABCM; in E prima manu κατορωρυγμένοις, at postea suprascriptum ορ inter τ et ω.

Ibid. 8. περισσότερον EM.

Ibid. 9. Λυδίου ψῆγμα mss. 10; reliqui omnes, Λυδίου ἢ ψῆγμα; in I ἢ fuit erasum, sed adhuc apparet; κἄν τὸ μυρομήκων PR.

Ibid. 10. τοσοῦτό πλεῖον ἂ. ὅσον περ ἂν ἦττον προσθῆται F.

Ibid. 11. τῆς φύσεως τοῖς ἀναγκαίοις H.

Ibid. 12. οἰεῖται ὅσοι γε F.

Ibid. 13. G et S. γινόμενοι ut editi præter Garnerianum; reliqui mss., γινόμενοι quod præstat.

Ibid. B 1. ἔχοντες ἀποδοῦναι, οὐδαμοῦ M; οὐδαμοῦ ἴστανται B; τῆς κατὰ τὸ πρόσθεν G; suprascriptum εἰς τὸ πρόσω.

Ibid. B 3. προσπεριβάλλονται C; deficit D; in reliquis octodecim cum unico λ et ω, præter F, in quo ο pro ω ponitur, I et O tamen primitus duplex λ habuerunt; in mss. octo ABGHKNSV, πρὸς scribitur cum accentu gravi.

Ibid. τοσοῦτου δέονται GH; at in G suprascriptum τοῦ ἴσου δέονται.

Ibid. B 6. πλούτου δέ mss, octo. In *Analectis Brunckii*, t. I. p. 67, legitur ἀνθρώποισι pro ἀνδράσι κεῖται, Occurrit quoque hic versus in *Theognide*. ed. vet., v. 227.

Ibid. 7. πλὸς τὰ τοιαῦτα G; sed. supra ταῦτα.

Ibid. 9. οὐτ' ἐραμαι NPRU; οὐτ' εὐχομαι πλουτεῖν, οὐτ' ἐραμαι E; οὐκ εὐχ. π. οὐτ' ἐρ. ACFGHMOSV; in I primitus eadem lectio *Theognis* v. 1111, in *Gnomicis* Brunckii et vers. 1151 vet. edit.

Ibid. 12. ὡς γε καὶ BV.

Ibid. τοῦ μεγάλου τῶν Περσῶν ἑαυτὸν H; ἀπέφαινε NPTE; ἀπέφηνε U, αι supra η.

Ibid. 13. τὸ ἐλαττόνων C; τῶν ἐλαττόνων F; κατὰ τὸν βίον τοῦτον F.

Ibid. C 2. Πυθίου τοῦ Μυσοῦ. Pythius Dario platanum et vitem aureas dono dedit. Xerxis exercitui cœnam paravit et ei stipendia victusque per quinque menses ministrandi officium in se suscepit. Cujus fuerit vir iste opulentissimus, incertum. Plinio Bithynius est, Herodoto Lydius, Basilio Mysius. Vide Herodot. vii, 27; Plin. *Hist. nat.* xxx, 41.

Ibid. 3. ἐσμοί τινες G.

Ibid. 4. προσήκειν CFGLM.

Ibid. 5. παρούτα GIO; at in G et I ος supra α finali.

Ibid. Verba, μᾶλλον φρονεῖν ἢ τῶ εἰδέναι αὐτὸν εὖ διατίθεσθαι desunt in N; vox εὖ cum διατιθεσθαι in RSU tantum legitur; exstat in editione Parisiensi; expunxit Garnerius utpote in mss. sex ab ipso collatis omissam.

Ibid. 7. μεγάλα φρονούντος V.

Ibid. 8. ἐφησεν ποῖν G.

Ibid. 9. ἐπίσταιτο NPRTU.

Ibid. 13. ἂν ἦτην L.

Ibid. καλλωπιζομένῳ (οι supra ω), ἀφέντε τὴν σ supra rescriptum intra τε et τὴν G.

Ibid. D. 1. ἀνθρωπίνην ἀρ. H.

Ibid. D 2. Edit. Paris. καθ' ἑαυτὴν hanc lectionem nullus ms agnoscit; ἐαυτοῖς πρὸς N, ἐξαρκεῖν καὶ τῶ σώματι αὐτὴν πρὸς G; at verba quatuor καὶ τῶ σώματι αὐτὴν signo delendi, punctis scilicet, notantur. et superscriptum ἑαυτῆ; deficit D; reliqui omnes numero septemdecim, ἑαυτῆ, quod Garnerius recepit; probatur et Sturzio, qui tamen lectionem editionis Parisiensis retinet.

Ibid. 4. δὴ τὰ ABEKV; δὴ τὰ P; δὴ πλούτου M; ὑπεροφώμεθα F.

Ibid. 5. ἀτιμάσωμεν F.

Ibid. 6. τῆς Ἀρχιλόχου ἀλώπεκος. Hæc proverbialiter dicta spectare videntur ad scenicam quamdam fabulam in qua vulpis personam Archilochus inducebat. Inter fragmenta ejus operum quæ supersunt duo reperire est in *Analectis Brunckii* (I, 40, n. 38 et 39) quæ huic fabulæ inserta fuisse conjici potest. Archilochus, ex insula Paro oriundus, corrente olympiade vicesima tertia floruit, sæculo septimo ante Christum natum (S. Cyrill. Alex. *Contra Julian.*, I, 1. De eo Horatius (*Art. poet.* v. 79; *Epist.* 19, l. I; *Epod.* 6), Quintilianus (x, 1), Dio Chrysost., sermo 33), Elian. *Hist. div.*, xiii, 14; Plutarch. *Instit. Lacon.*

Ibid. κολακείαν δὲ καὶ θωπείαν NPRTU; κολακείαις δὲ καὶ θωπείαις BGH; διωξώμεθα F.

Col. 588 A 1. ζηλώσωμεν F.

Ibid. 2. φευκτον EFLMOV; φευκτόν scriptum erat in I prima manu.

Ibid. 6 καὶ ἀδοξεῖν M.

Ibid. 8. In U, e regione verborum Αἰγυπτίου σοφιστοῦ, in margine legitur, τοῦ Πρωτέως δηλονότι; M. in textu, Αἰγυπτίου τοῦ Πρωτέως σοφιστοῦ; A, φήσωμεν.

Ibid. 9. ἐγένετο AO; ἐγένετο, e supra ε G; ἐγένετο HMPTN; in I prima manu ἐγένετο, secunda ἐγένετο.

- Ibid. 10. ἐβούλετο, supra βούλοιτο G.
 Ibid. 11. ἐπαινέσαι, τε H.
 Ibid. 14. αἰσθάνηται G, suprascriptum αἰσθηται.
 Ὅπερ δίκη S; deficient D et I (Vide notitiam); reliqui omnes, ὅπερ δίκης.
 Ibid. 15. πολύπου, οὐδ' α supra οὐν G.
 Ibid. B 2. μεταβάλλεσθαι ELM, μεταβάλλεται ABCFKO V; reliqui μεταβάλλεται; in F tamen suprascribitur μεταβάλλεται.
 Ibid. μὲν που τοῖς O.
 Ibid. 4. σκιαγραφία F.
 Ibid. 5. περιγραφόμεθα EMNO; ὑπό in margine N cum signo ad vocem περί revocante.
 Ibid. ἀναθροίζουσι N.
 Ibid. 7. πολλά γ. FN.
 Ibid. 8. Σμικρὸν ἐπὶ σμικρῶ. Sententia hæc apud Hesiodum legitur Ἔργ. v. 361.
 Ibid. 9. ἦντινα οὖν disjunctim EGH; ἦντιν' οὖν: at in T primitus ἦντινα οὖν; postea erasum α et positum elisionis signum; ἦντινοῦν AKRN. ἔχει ἠγεῖσθαι E; ἔχον ἠγεῖσθαι N. Vide. Var. Col. 583 A 10; mss. sex ἠγεῖσθαι ἔχειν.
 Ibid. 12. κτώμενος G; suprascriptum κτησάμενος; τὴν ἀρετὴν δέ AG; ἐφόδιον, omisso articulo.
 Ibid. C 1. ὡς γε E.
 Ibid. ἀπ' αὐτῆς omnes mss. præter M, qui ἐπ' αὐτῆς habet G ὀρίζετο, αἰ supra ο, et A ὀρίζεται.
 Ibid. 3. κὰν Ἀργανθωνίου BC; καὶ τὸ Ἀργανθωνίου O; καὶ τοῦ μ. C. Arganthonius, rex Turditanorum in Hispania, quadragenarius solio potitus est et octoginta annis regnavit. Vixit centum et viginti annis. (Vide Herodot. lib. 1, c. 163, et Valer. Maxim. l. viii, c. 13.).

- Ibid. 5. Καὶ σύμπαντα F; ἢ κὰν σ. H.
 Ibid. 6. ἀναμετροῖη G, ἢ supra οῖη; διανοία FH e. in G prima manu.
 Ibid. 9. ὄν γε κτ. N; γρ. ὄν γε in margine U; παραινέσαιμι ἄν AELM; at in A primitus παραινέσαιμι ἄν; παραινέσομεν G, αἰμι ἄν scriptum supra ομεν.
 Ibid. 11, πάντα τὴν παροομίαν κινουῦντος. B; μέλλοι NU.
 Ibid. 12 ἡμῖν L; ὅθεν ἐπ' αὐτὸν ἡμῖν ὠφέλειά τις μέλλει γενῆτεσθαι PT; ὅθεν ἄν ἐπ' αὐτὴν ἦ. τις μέλλοι γ. R. μὴ γοῦν ὅτι N.
 Ibid. 14. διὰ τοῦτο EMN.
 Ibid. ἀναμνησθέντες CHMNOPT; sed in T α rescriptum supra α finali.
 Ibid. D 2. O omittit αὐτὸν ἕκαστον.
 Ibid. 4. γάρτοι τὸν νῦν παρόντα.
 Colon. 588 A 1. ποτε α. E.
 Ibid. ὅτ' οὐδέν FHR; οὐδέν ἐστίν O; ἀνωμένοις εὐρεῖν F.
 Ibid. 5. ὄντων omittunt mss. omnes quod hic legitur in editione Parisiensi, Garneriana et in recensione Sturzii.
 Ibid. 7. δυστυχημάτων δείξετε C.
 Ibid. 10. θεραπεύοντας BHL; θεραπεύσαντας V.
 Ibid. 11. Ex mss. decem et octo (deficiunt enim D et I) sedeclm nitide μελαγχολίας, et unus ex reliquis duobus, G scilicet, μελαγχολίαν habet cum σ scripto supra ν finali. Sturzius legit μελαγχολίαν, quamvis editor Lipsiensis Garnerius μελαγχολίας ediderint; omittit προσιώντας; προσιώντας ἴενται BC.
 Ibid. 12 πάθειτε LMNPT; ὁ πάθειτε M, omisso μη.
 Ibid. 13. τὸν λογισμὸν EHO; at in O primitus τὸν λογισμῶν scriptum fuerat.

ORDO RERUM

QUÆ IN HOC TOMO CONTINENTUR.

S. BASILIUS CESAREÆ CAPPADOCIÆ ARCHIEPISCOPUS.

PRÆFATIO.	9
§ I. — De oratione secunda in jejunium.	10
§ II. — De oratione septima decima in Barlaam martyrem.	11
§ III. — De homilia in sanctum haptisma, seu de spiritu sancto.	21
§ IV. — De homilia quæ in Lacizis habita est.	23
§ V. — De homilia in humanam Christi generationem.	30
§ VI. — De homilia in pœnitentiam.	33
§ VII. — De homilia adversus eos qui calumniantur nos quod tres deos colamus.	43
§ VIII. — De homilia de libero arbitrio.	49
§ IX. — De homilia in illud: <i>Ne dederis somnum oculis tuis</i> etc.	53
§ X. — De homilia tertia in jejunium.	61
§ XI. — De Asceticis.	63
— Pars prima, de præviis tribus tractatibus asceticis.	69
— Pars secunda, de auctore libellorum <i>de jejunio Dei</i> et <i>De fide</i> itemque de <i>Moralium</i> scriptore,	71

— Pars tertia, an Basilius auctor sit brevium duorum tractatum, qui post <i>Moralia</i> collocantur.	80
— Pars quarta, ubi ostenditur Regularum longiorum et breviorum unum et eundem auctorem esse.	81
— Pars quinta, in qua ostenditur utrasque Regulas et Constitutiones monasticas uni et eidem auctori tribui non debere.	84
— Pars sexta, ubi multis argumentis probatur Basilium Regularum auctorem esse.	101
— Pars septima, ex qua cognosci poterit, Constitutiones monasticas Eustathio Sebasteno tribui debere.	119
— Pars octava, in qua de Epitimiis disputatur.	132
— Pars nona, ubi expenduntur opuscula duo, quæ Combesisius non ita pridem in suo <i>Basilio recensito</i> pro novis ac genuinis edidit.	136
§ XII. — Basilione tribuendi sint duo <i>De baptismo</i> libri necne.	140
§ XIII. — De Liturgia Basili de que Latinis tribus opusculis, et de veteri quadam Rufini quarum-	